ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 11ης Μαρτίου 1986 *

Στην υπόθεση 293/84,

Vincenzo Sorani και άλλοι 10 υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο πληρεξούσιο δικηγόρο, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού COM/B/2/82 που τους απέκλεισε από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 1984, ο Vincenzo Sorani και άλλοι δέκα υπάλληλοι της κατηγορίας C, που υπηρετούν στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων COM/B/2/82 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις βοηθών διοικήσεως, αναπληρωτών βοηθών γραμματείας και αναπληρωτών τεχνικών βοηθών διοικήσεως που τους απέκλεισε από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.

2 Οι προσφεύγοντες πληροφορήθηκαν, με έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος προσλήψεων, της 15ης Ιουνίου 1984, ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, αφού προέβη σε συγκριτική εξέταση όλων των αιτήσεων συμμετοχής, στηριζόμενη, κατά την εκτίμησή της, επί ενός συνόλου στοιχείων, όπως η πριν και μετά την πρόσληψη επαγγελματική πείρα, η γενική και/ή η ειδική εκπαίδευση, η συμπληρωματική εκπαίδευση, οι εκθέσεις κρίσεως, τα καθήκοντα που ασκούσαν κατά την ημερομηνία της κατάθεσης των αιτήσεων συμμετοχής και η κινητικότητα, έκρινε ότι δεν μπορούσε να τους εγγράψει στον πίνακα των υποψηφίων που είχαν γίνει δεκτοί στις εξετάσεις.

3 Η γνωστοποίηση αυτή οδήγησε τους ενδιαφερόμενους στο να ζητήσουν από την εξεταστική επιτροπή να επανεξετάσει τις αιτήσεις τους συμμετοχής και, για κάθε περίπτωση που η απόφαση απορρίψεως θα διατηρούνταν, να διευκρινίσει ποια από τις προϋποθέσεις που απαιτούνταν για να γίνουν δεκτοί στις εξετάσεις δεν συνέτρεχε.

4 Με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 που απευθύνθηκε, με ταυτόσημο περιεχόμενο, σε όλους τους προσφεύγοντες, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων γνωστοποίησε στους τελευταίους ότι η εξεταστική επιτροπή, αφού επανεξέτασε τις αιτήσεις συμμετοχής τους, επιβεβαίωνε την προηγούμενη απόφασή της.

5 Στις 5 Δεκεμβρίου 1984, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή και ζήτησαν, ταυτόχρονα, από το Δικαστήριο, με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν κατά την έννοια του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, « να αποφασίσει και να διατάξει την αναστολή της διεξαγωγής του διαγωνισμού COM/B/2/82 έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας ».

6 Με Διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 1985, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος, κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων, απέρριψε την αίτηση αυτή και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

7 Καταρχάς, η Επιτροπή, καθής, ισχυρίζεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη διότι ασκήθηκε εκπρόθεσμα. Πράγματι, υποστηρίζει ότι, ως βλαπτική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, πρέπει να θεωρηθεί το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1984, με το οποίο γνωστοποιήθηκε στους προσφεύγοντες η απόφαση να αποκλειστούν από τις εξετάσεις, και όχι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 το οποίο περιορίζεται στο να επιβεβαιώνει την απόφαση αυτή και να την αιτιολογεί κατά τρόπο περισσότερο λεπτομερή.

8 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες φρονούν ότι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 περιέχει νέα στοιχεία και νέα αιτιολογία σε σχέση με αυτό της 15ης Ιουνίου 1984.

9 Υπό τις περιστάσεις αυτές, έχει σημασία, πρώτον, να ελεγχθεί αν η εξεταστική επιτροπή απλώς αιτιολόγησε λεπτομερέστερα την απόφασή της, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, ή αν πράγματι εξέδωσε νέα απόφαση, όπως διατείνονται οι προσφεύγοντες.

10 Σχετικά με το ζήτημα αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η προκύπτουσα από το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 απόφαση εκδόθηκε μετά από επανεξέταση της προηγούμενης απόφασης περί αποκλεισμού, στην οποία προέβη η εξεταστική επιτροπή κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων.

11 Πράγματι, όχι μόνο το κείμενο του εγγράφου αυτού αναφέρει ρητώς « επανεξέταση » των αιτήσεων συμμετοχής, αλλά και το γεγονός ότι δεκαοχτώ υποψήφιοι, οι οποίοι είχαν αρχικά απορριφθεί, έγιναν, στη συνέχεια, δεκτοί στις εξετάσεις δείχνει, επίσης, ότι η επανεξέταση αυτή όντως έγινε και πραγματοποιήθηκε με μεγάλη προσοχή.

12 Επομένως, υπό το φως των προηγούμενων σκέψεων πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προκύπτουσα από το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 απόφαση αντικατέστησε την προηγούμενη απόφαση και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απλώς επιβεβαιωτική της τελευταίας. Επομένως, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

13 Οι προσφεύγοντες προς στήριξη της προσφυγής τους προβάλλουν τους εξής λόγους ακυρώσεως:

α) έλλειψη αιτιολογήσεως, τουλάχιστον εσφαλμένη αιτιολόγηση της απόφασης·

β) τον παράνομο χαρακτήρα της συζήτησης που είχε η εξεταστική επιτροπή με τους ιεραρχικώς προϊσταμένους, χωρίς να παράσχει στους υποψηφίους τη δυνατότητα να σχολιάσουν τις γνώμες που διατυπώθηκαν ως προς αυτούς·

γ) προφανή σφάλματα, λόγω των οποίων αποκλείστηκαν οι υποψήφιοι ή τουλάχιστον ορισμένοι από αυτούς·

δ) παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

14 Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί ο αναφερόμενος στο στοιχείο β) λόγος, λόγω της σημασίας του από απόψεως αρχής.

15 Με το λόγο αυτό, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή, κατά την εξέταση των αιτήσεων συμμετοχής, προέβη σε συζήτηση με τους ιεραρχικώς προϊσταμένους, εκπροσωπούμενους από τους βοηθούς του γενικού διευθυντή καθεμιάς από τις γενικές διευθύνσεις στις οποίες υπάγονταν οι υποψήφιοι, χωρίς να έχει στη συνέχεια συζήτηση με τους υποψηφίους, πράγμα που θα επέτρεπε στους τελευταίους να σχολιάσουν τη γνώμη που είχε διατυπωθεί ως προς αυτούς από τους εν λόγω προϊσταμένους, συνιστά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, εφόσον κάθε υπάλληλος δικαιούται να αναμένει δίκαιη μεταχείριση εκ μέρους της διοικήσεως και, ειδικότερα, στην τήρηση του κανόνα « audiatur et altera pars ».

16 Η Επιτροπή απαντά ότι οι βοηθοί των γενικών διευθυντών δεν ήταν ανταγωνιστές ή αντίπαλοι των υποψηφίων και ότι, επομένως, δεν μπορούν οι τελευταίοι να επικαλεστούν το δικαίωμα υπερασπίσεως. Άλλωστε, η συζήτηση με τους βοηθούς δεν αποτελούσε παρά ένα από τα στοιχεία της ανάλυσης του φακέλου κάθε υποψηφίου και η γνώμη των βοηθών δεν ήταν καθοριστική.

17 Για την εξέταση του λόγου αυτού, έχει σημασία να παρατηρηθεί ότι, στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού, η εξεταστική επιτροπή καλείται να εκτιμήσει στοιχεία γνωστά στους υποψηφίους, είτε πρόκειται για τίτλους που έχουν καταθέσει, είτε για εξετάσεις που έχουν δώσει, είτε για εκθέσεις κρίσεως που μπόρεσαν να λάβουν γνώση και να σχολιάσουν. Αυτό αποτελεί εγγύηση της κανονικότητας της διαδικασίας του διαγωνισμού και προστασία έναντι πάσης αυθαιρεσίας, καθώς οι υποψήφιοι γνωρίζουν όλα τα στοιχεία βάσει των οποίων σχηματίστηκε η κρίση της εξεταστικής επιτροπής και είναι, επομένως, σε θέση να την αμφισβητήσουν, εφόσον θεωρούν ότι δεν είναι ορθή.

18 Αντιθέτως, εφόσον η εξεταστική επιτροπή στηρίζει, όπως στην προκειμένη περίπτωση, τουλάχιστον εν μέρει, την κρίση της επί στοιχείων όπως οι πληροφορίες και οι γνώμες των ιεραρχικώς προϊσταμένων, που δεν περιέρχονται στη γνώση των ενδιαφερόμενων υποψηφίων, δεν παρέχεται σ' αυτούς καμιά άμυνα έναντι των βεβαιώσεων τρίτων οι οποίες, μολονότι μπορεί να είναι απόλυτα ορθές, μπορεί επίσης να είναι, για οποιονδήποτε λόγο, ανακριβείς.

19 Επομένως, το γεγονός ότι οι υποψήφιοι δεν είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση επί των γνωμών που διατυπώθηκαν ως προς αυτούς από τους ιεραρχικώς προϊσταμένους συνιστά παραβίαση αρχής που η εξεταστική επιτροπή όφειλε να τηρήσει και θίγει το κύρος της διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση να αποκλειστούν οι προσφεύγοντες από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.

20 Επομένως, η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/2/82 με την οποία αποκλείστηκαν οι προσφεύγοντες από τις εξετάσεις του διαγωνισμού πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/2/82, που απέκλεισε από τις εξετάσεις του διαγωνισμού αυτού όλους τους προσφεύγοντες και της οποίας το περιεχόμενο προκύπτει από το ταυτόσημο έγγραφο που τους απευθύνθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1984.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της δίκης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Joliet Bosco O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαρτίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

R. Joliet